

Om den kommande processen mot anarkister och antiauktoritära i Belgien

Mars 2016

När det är ett brott att kämpa för frihet, så är oskyldigförklaringen verkligen det värsta som kan drabba en.

I slutet av 2008, samtidigt som utspridda fientligheter bröt ut i och med revolten i Grekland, efter det att Alexis mördats av polisen, inledde *Federaal Parket* (åklagarmyndigheten) utredningar mot anarkister och anti-auktoritära i Belgien. 2010, under tiden då det banades väg för kampen mot byggandet av ett nytt förvar i Steenokkerzeel, utsågs Isabelle Panou till undersökningsdomare. Detta skedde på grund av en lista av aktioner som polisen tillskrivit den "anarkistiska rörelsen". Från denna tidpunkt faller utredningen under anti-terrorism och benämns i fortsättningen i poliskretsar "Cendre" ("Aska"). I maj och senare i september 2013 genomfördes runt tio husrannsakingar i samband med denna utredning, däribland genomsöktes också det anarkistiska biblioteket Acrata i Bryssel. Det var inte förrän vid denna tidpunkt som de första signalerna om de löpande anti-terrorismutredningarna kom. I akterna framkommer att inte bara *Gerechtigde Federale Politie* (den federala polisen) varit inblandade i utredningen, utan även *Staatsveiligheid* (SÄPOLiknande myndighet för statssäkerhet) och *Militaire Inlichtingendienst* (motsvarighet till MUST) och olika antiterroristiska avdelningar i andra europeiska länder. 2014 avslutades ärendet och tolv anarkister och anti-auktoritära överfördes till *Raadkamer* (domstolens beslutskammare).

Efter ett sammanträde i oktober 2015, som syftade till att legalisera de speciella utredningsmetoder som användes inom ramen för denna utredning (spaning, telefonövervakning, installation av mikrofoner i ett hus, dolda husrannsakingar, infiltrationsförsök och installation av videoövervakning utanför flera hus och inuti ett hus), skickades ärendet alltså vidare till *Raadkamer*. Sammanträdet i *Raadkamer* kommer att ske den 10 maj 2016. Där kommer det att beslutas om ärendet går vidare till rättegång och med vilka åtalpunkter.

Åklagarmyndigheten har genom dessa år av utredningar lyckats skrapa ihop inte mindre än 29 åtalpunkter. Nio kamrater kommer att anklagas för medlemskap i terrororganisation och deltagande i terroristiska aktiviteter under kortare och längre tid. Tre av dem kommer att åtalas för att vara "ledare" för detta. Tre andra personer, som greps efter en attack på poliskommisariatet i Marollen, kommer att anklagas för att under en dag har varit medlemmar i denna terrorgrupp, vid sidan av andra åtal i samband med denna attack. Det allmänna schemat fylls i med specifika åtal, så som deltagandet i en vild demonstration utanför förvaret 127bis i Steenokkerzeel (av åklagarmyndigheten formulerat till "försök till frivillig mordbrand"), förberedelse och deltagande i attacken mot poliskommisariatet i Marollen (genom åklagarmyndigheten klassificerat som "terrorbrott"), misshandel och sårande av tjänstemän, blockerandet av allmäntrafikerad väg, olika typer av skadegörelse, snatteri, bilbränder på plitparkeringen utanför Ittrefängelset, uppvigling till terrorbrott,... dessa specifika åtal riktar sig vart och ett mot särskilda kamrater. Alla åtalas alltså inte för samma saker.

Likt en röd tråd som under flera år har löpt genom utredningarna, som producerat inte mindre än 32 kartonger med papper, utgår åklagarmyndigheten från en anarkistisk "terrorgrupps" existens. En terrorgrupp som ska vara aktiv i Bryssels storstadsområde, vars aktiviteter de åtalade ska ha "främjat" eller deltagit i. I ärendet kan man finna en lång lista med 150 attacker mot maktstrukturer, varav den största delen handlar om brandattentat: poliskommisariat, domstolar, banker, företag, de som tjänar pengar på att människor blir inlåsta, skeppsvarv, diplomatfordon, NATO-medarbetare och eurokrater, GSM-master,... som har skett i Brüssel och dess omgivning under åren 2008-2013.

Att hitta på en terrorgrupp som ska ha varit ansvarig för dessa handlingar (också bara igenom att ha "möjliggjort" dem) tillåter åklagarmyndighetens akrobatiska språng: ett bibliotek blir till rekryteringsplats, diskussioner till hemliga sammankomster, oräkneliga pamfletter och tidningar till instruktioner för en stadsgerilla, sammankomster och demonstrationer uppmaning till terrorbrott, affiniteter mellan kämpande människor och den självorganisering som uppstår därur blir till en "strukturerad terrorgrupp". Det utgör förstas ett bortkommet försök från staten att reducera anti-auktoritär och revolutionär omständande verksamhet till att vara en enstaka "strukturerad grupps" verk. I det att staten försöker sätta en handfull anarkister som stör bakom galler, försöker den avskräcka från direkt aktion mot det som förtrycker och exploaterar oss, och lägga band på de begär, möjligheter, tankar och kritik som kampen mot denna auktoritära värld formar.

Det som de vill släpa fram till domaren är alltså en hel mosaik av kamper, revolter, direkta aktioner, revolutionära fantasier och agitationer, som sedan åratals försökt attackera herraväldet. Därför angår processen inte bara de anklagade, utan lika mycket varje individ, varje anarkist, varje revolutionär, varje rebell, varje olydig, som inte lägger armarna i kors inför exploateringen och förtrycket. Vad de har siktet inställt på, är sökandet

efter praktisk autonomi, självorganisering i kampen, direkt aktion i alla möjliga former, valet att försvara anarkistiska idéer och att sprida och tillsammans med andra dela självorganiserade och autonoma kamper. Och slutligen vill staten utan tvivel slå ett slag mot anarkismens militanta tillvägagångssätt, som baseras på individ, affinitet och informalitet.

Det skulle vara underligt att se repressionen, som idag slår ner på en handfull anarkister och antiauktoritära, som fränkopplad från repression i sin helhet. Då den är något som (ofta preventivt) försöker trycka ner all kritik av den rådande ordningen och revolten mot denna. Den statliga repressionen har i dessa dagar lagt i en högre växel med rytmen från "terrorhot", flyktingskris, kamp mot kriminaliteten och väldigt verkliga krig. Vi lever i en period där förändringar och omstruktureringar med en ständigt tilltagande hastighet ändrar den sociala konfliktualitetens terräng. Att neutralisera de, som på grund av sitt tankegods och sina handlingar stör, utgör återigen en del av helheten, som precis som alltid träffar de exploaterade, utstötta och förtryckta: levnadsförhållandenas förhårdnande, militarisering av gränserna, en massiv teknologisk kontroll, byggande av nya fängelseläger,...

Att försvara sig mot detta repressiva slag, som vill släpa de terroranklagade kamraterna inför rätta, innebär möjligheten och utrymmet till att försvara anarkistiskt och antiauktoritärt handlande. Och genom solidaritet med de åtalade kamraterna bjuder en den statliga repressionen, som vill lamslå varje subversiv handling, på motstånd.

När kämpandet för frihet är ett brott, så är oskyldigförklarandet verkligen det värsta som kan drabba en.

Mars 2016

FÖR MER INFORMATION OCH KONTAKT

La Lime

Solidaritetskassa Bryssel

lalime@riseup.net

<http://lalime.noblogs.org>

Möten den första måndagen i varje månad klockan 19:30 i Acrata

Acrata

Anarkistiskt Bibliotek

acrata@post.com

<https://acratabxl.wordpress.com/>

Grooteilandstaat 32 – Brüssel

Det Anarkistiska Biblioteket

Om den kommande processen mot anarkister och antiauktoritära i Belgien
Mars 2016

Översatt till svenska från tyska, franska och holländska, april 2016.

sv.theanarchistlibrary.org